

תת"ע (צפת) 13917-01-23 - מדינת ישראל נ' שלמה דיקשטיין

תת"ע (צפת) 13917-01-23 - מדינת ישראל נ' שלמה דיקשטיין שלום צפת

תת"ע (צפת) 13917-01-23

מדינת ישראל

נגד

שלמה דיקשטיין

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בצפת

[22.07.2024]

כבוד השופט יוסף יעקבי

החלטה

בפני בקשה, לביטול פסק דין שניתן בהעדר, ביום 20/3/23 ולעיכוב ביצוע.

במסגרת הבקשה, אין המבקש מכחיש, כי נעצר בגין חשד לביצוע עברת מהירות וכי נרשמה לו הזמנה לדין וכתב אישום אותם צרף לבקשתו.

בנוסף צרף המבקש, את החלטת הקצין, שערך לו שימוע בטרם החלטה על פסילה מנהלית.

בפי המבקש ארבע טענות עיקריות:

האחת, כי לא קיבל זימון ליום הדיון ממזכירות בית המשפט.

השנייה, כי הזימון שנשלח מבית המשפט נשלח לכתובת שגויה.

השלישית, כי הוא מכחיש את העברה ויש לו טענות שיובילו לזיכויו.

והרביעית, כי יגרם לו עיוות דין, אם לא יבוטל פסק הדין.

על פי סעיף 239 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, עברות תעבורה הינן עברות קלות ולהן סדרי דין שונים.

בסעיף 38 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, נקבע כי שוטר שלעיניו בוצעה עברה רשאי לזמן את הנאשם לדין, כפי שקרה במקרה שבו עסקינן, בו קיבל המבקש את ההזמנה לדין ובמרכזה זימונו לבית המשפט ליום 20/3/23.

גם בטופס השימוע שצרף המבקש נכתב בפינה השמאלית העליונה כי תאריך המשפט הוא 20/3/23.

לפיכך אין ממש בטענות המבקש בעניין זה.

גם טענתו, לפיה סבר שאי פסילתו המנהלית, על ידי הקצין, סיימה את העניין, איננה ברורה נוכח נימוקי הקצין שהסביר כי נוכח לקיחת האחריות של הנאשם, הוא מחליט להסתפק ב-"ה"ל", משמע בהזמנה לדין ולא לפסול אותו מנהלית.

בעניין הזימון לו טוען המבקש שנשלח מבית המשפט, הייתה זו הודעה על פסק הדין שנמסרה לגב' שרה שגרה עמו. אף אם אין זו כתובתו של המבקש, דבר שהיה על המבקש להוכיח, לפחות באישור משרד הפנים ובתצהיר מטעמו, שלא צורף, לא היה הדבר מועיל למבקש אלא בשאלת השיהוי שבהגשת בקשתו, למעלה משנה.

על פי דין, תנאי לביטול פסק דין שניתן בהעדר, הינו כי המבקש יפרש את סיכויי הגנתו ואין די בהכחשה כללית, כפי שעשה המבקש.

ספק גם אם יכול היה המבקש לעשות כן לאור טענותיו בפני הקצין, בשימוע, אותן לא הכחיש ובוודאי לאור תגובתו שנרשמה בדו"ח "האמת אני בהלם זה היה בירידה אין רכבים והאוטו נוסע", שאף אותה לא הכחיש.

המבקש הורשע בנהיגה במהירות של 131 קמ"ש מקום בו המהירות המותרת היא 80 קמ"ש, דהיינו, 51 קמ"ש מעל המהירות המותרת, ולמרות זאת לא הוטלה עליו פסילה בפועל, לכן חסד עשה עמו בית המשפט ובוודאי שלא עיוות דין.

אשר על כן הבקשה נדחית ורק נוכח מצבו האישי כמפורט בשימוע, נמנעתי בזו הפעם, מהטלת הוצאות.

ניתנה היום, ט"ז תמוז תשפ"ד, 22 יולי 2024, בהעדר הצדדים.